

ROMÂNIA
TRIBUNALUL SIBIU
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Dosar nr. (...)

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 25 Noiembrie 2024

Completul compus din:

PREȘEDINTE (...)

GREFIER (...)

Pe rol se află judecarea cauzei Contencios administrativ și fiscal privind pe reclamanta (...) și pe pârâții (...), având ca obiect obligare emitere act administrativ.

La apelul nominal făcut în ședința publică se constată lipsa părților.

Cauza este lăsată la a doua strigare.

La a doua strigare a cauzei, la apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă pârâții, prin domnul consilier juridic (...), lipsă fiind reclamanta.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier, care învederează că la dosar au fost depuse, prin serviciul registratură, următoarele înscrisuri:

- la data de 13.11.2024, prin e-mail, și la 22.11.2024, în original, punct de vedere formulat de Ministerul Apărării Naționale;
- la data de 25.11.2024, precizări formulate de reclamantă, având anexată practică judiciară.

La interpelarea instanței, reprezentantul autorităților pârâte arată că nu a reușit vadă precizările depuse de reclamantă.

Instanța reține că autoritățile pârâte au comunicat notele scrise în data de 13.11.2024, prin care au arătat că lasă la aprecierea instanței dacă se impune sau nu sesizarea ÎCCJ privind dezlegarea unei chestiuni de drept, respectiv au arătat că ar fi aplicabilă OUG nr. 62/2024, dar că se lasă la aprecierea instanței chestiunea de drept ce se impune a fi lămurită. Interpelează partea cu privire la aceste note scrise.

Reprezentantul autorităților pârâte arată că instanța a reținut corect conținutul notelor scrise. Având în vedere Instrucțiunile privind organizarea activității juridice la nivelul Ministerului Apărării, unele concluzii sunt semnate de către Seful Direcției, reprezentant al Ministerului, astfel că în cauză s-a considerat că este de lăsat la aprecierea instanței chestiunea sesizării ÎCCJ. Mai învederează că la nivelul Curților de Apel nu este o practică unitară în ceea ce privește transformarea funcțiilor cu privire la grila de salarizare, dar consideră că cele mai apropiate de normele legale în vigoare sunt cele pentru care și-au exprimat punctul de vedere, respectiv faptul că MAI, în organizarea sa, are structuri subordonate, iar din art. 385 al. 2 reiese că funcțiile publice teritoriale sunt prevăzute și în cadrul Ministerelor.

Instanța reține că reclamanta a depus, odată cu notele scrise de la acest termen, hotărârea judecătorească din dosarul nr.4419/111/2022**. Se mai reține că reclamanta a făcut precizări prin care a arătat că invocarea preambulului OUG nr. 62/2024 de către pârâți nu este incidentă cauzei. De asemenea, reclamanta a propus o formulare privind chestiunea de drept cu care să fie sesizată ICCJ, precizând însă că lasă la latitudinea instanței dacă sesizează sau nu ICCJ cu această.

Chestiunea de drept este următoarea *„Dacă structurile și forțele, alături de structurile centrale ale Ministerului Apărării Naționale sunt încadrate în Armata României și acționează independent fiecare sau Ministerul Apărării Naționale acționează la nivel național prin toate structurile sale, întrucât Ministerul Apărării Naționale este organ de specialitate al administrației publice centrale (emite statele de organizare ale tuturor structurilor indiferent de locul unde acestea sunt dislocate) care conduce și desfășoară, potrivit legii, activitățile în domeniul apărării țării în condițiile art. 2 din Legea nr. 346/2006, activitatea acestuia nefiind încadrată în definiția dată de art. 5 lit. d) C. adm privind administrația publică locală, de art. 5 lit. x) C. adm., întrucât Ministerul Apărării Naționale nu este descentralizat (nu s-a realizat transferul de competențe administrative și financiare de la nivelul administrației publice centrale la nivelul administrației publice din unitățile administrativ-teritoriale) și de art. 5, lit. ll) C.adm., întrucât acesta nu are*

servicii publice deconcentrate (structurile de specialitate ale ministerelor și ale altor organe de specialitate din unitățile administrativ-teritoriale ale administrației publice centrale care răspund de satisfacerea unor nevoi de interes public/general în concordanță cu obiectivele politicilor și strategiilor sectoriale ale Guvernului).”

La interpelarea instanței, dacă poate să formuleze un punct de vedere cu privire la chestiunea de drept învedereată de reclamantă, reprezentantul autorităților pârâte arată că nu, având în vedere întreaga formulare, foarte dezvoltată. Învederează că *reclamanta a omis tocmai modul de organizare al Ministerului Apărării Naționale, conform Legii nr. 346/2006, și anume faptul că aceasta prevede expres structurile aflate în subordinea Ministerului din Direcțiile respective, care sunt considerate ca făcând parte din structurile centrale, restul sunt unități subordonate unei structuri centrale.*

Instanța aduce la cunoștința reprezentantului autorităților pârâte că va rămâne în pronunțare prin încheiere cu privire la oportunitatea/necesitatea sesizării ÎCCJ cu privire la dezlegarea unei chestiuni de drept și va amâna pronunțarea asupra acestui aspect pentru data de 3.12.2024, pentru ca reprezentantul autorității pârâte să aibă posibilitatea să studieze notele scrise formulate de reclamantă și să pună concluzii scrise.

Se menționează expres că instanța va rămâne în pronunțare cu privire la oportunitatea/necesitatea sesizării ÎCCJ cu privire la dezlegarea unei chestiuni de drept atât prin raportare la formulările propuse de părți, cât și la eventuala formulare din oficiu.

Reprezentantul autorităților pârâte învederează că ar mai dori să arate un aspect: având litigiile cu același obiect al cauzei, prin Hotărârea Consiliului de Conducere a Curții de Apel Alba Iulia a fost sesizată cu Recurs în interesul legii Înalta Curte de Casație și Justiție. Precizează că nu a reușit să vadă considerentele pe care se bazează această sesizare, dar poate este și cu privire la chestiunea salarizării.

Instanța pune în vedere reprezentantului autorităților pârâte ca, în concluziile scrise, să punteze și această chestiune.

Instanța amână pronunțarea asupra aspectului învedereat mai sus pentru data de 3.12.2024

INSTANȚA

Pentru a se depune concluzii scrise va amâna pronunțarea,

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE

Amână pronunțarea în cauză la data de **3.12.2024**

Pronunțată în ședința publică de la 25 Noiembrie 2024.

Președinte
(...)

Grefier
(...)

ROMÂNIA

TRIBUNALUL SIBIU

SECTIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. (...)

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 3.12.2024

Completul compus din:

PREȘEDINTE (...)

GREFIER (...)

Pe rol se află judecarea cauzei Contencios administrativ și fiscal privind pe reclamanta (...) și pe pârâții (...), având ca obiect obligare emitere act administrativ.

Pentru azi a fost amânată pronunțarea cu privire la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea unei chestiuni de drept.

Dezbaterile asupra acestui aspect au avut loc la termenul de judecată din data de 25.11.2024.

TRIBUNALUL

I. Constată admisibilitatea sesizării, în conformitate cu prevederile OUG nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale rap. la art. 519 Cod procedură civilă, motivat de faptul că:

1. Există o cauză aflată în curs de judecată, în primă instanță, în competența legală a unui complet de judecată al Tribunalului Sibiu investit să soluționeze litigiul, fiind așadar întrunite exigențele art. 2 al. 1 din OUG nr. 62/2024.

2. Litigiul privește obligarea la emiterea unor acte administrative pentru personalul plătit din fonduri publice, vizează raporturi de muncă și de serviciu ale acestui personal și, de asemenea, implică plata unor drepturi salariale sau de natură salarială pentru acesta, conform art. 1 al. 1 din OUG nr. 62/2024.

3. (i) Chestiunea de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea cauzei este următoarea: „Dacă, prin interpretarea prevederilor art. 2, art. 7 al. 1 și art. 31 al. 1 din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, funcționarul public consilier juridic din cadrul unei unități militare aflate în subordinea Comandamentului Logistic Întrunit ocupă o funcție publică de stat sau teritorială și, în consecință, dacă îi sunt aplicabile prevederile din Anexa 8, Cap. I, lit. A, pct. I, lit. d sau din Anexa 8, Cap. I, lit. A, pct. II, lit. b din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice?”

(ii) Potrivit Minutei Întâlnirii președinților secțiilor de contencios administrativ și fiscal din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție și curților de apel dedicate unificării practicii judiciare (3-4 octombrie 2024), sintagma „chestiune de drept”, prevăzută de art. 2 al. 1 din OUG nr. 62/2024, ce reclamă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, are înțelesul oricărei probleme de drept ce se ivește în litigiile ce se circumscriu ordonanței, independent de dificultatea de interpretare, având în vedere scopul declarat al actului normativ.

4. De lămurirea modului de interpretare a prevederilor art. 2, art. 7 al. 1 și art. 31 al. 1 din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale și de aplicarea dispozițiilor din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice - Anexa 8, Cap. I, lit. A, pct. I, lit. d, respectiv Anexa 8, Cap. I, lit. A, pct. II, lit. b, sub aspectul învederat anterior, depinde soluționarea pe fond a cauzei.

Astfel, reclamanta (...) a fost încadrată în funcția de consilier juridic - personal contractual civil în cadrul UM 01434 Sibiu, în baza unui contract individual de muncă. Prin decizia nr. 1725/16.12.2021 pronunțată de Curtea de Apel Timișoara în dosarul nr. 3430/85/2019, pârâții din prezenta au fost obligați să stabilească postul contractual ocupat de reclamantă ca funcție publică și să o numească pe reclamantă în funcția publică respectivă.

Reclamanta a formulat o cerere de completare și lămurire a acestei decizii, cu privire la tipul funcției publice care trebuie transformată, respectiv dacă este de stat sau teritorială.

Prin decizia nr. 633/22.6.2022, Curtea de Apel Timișoara a respins cererea reclamantei de completare și lămurire, reținând că pârâții au fost obligați să identifice pentru reclamantă funcția publică corespunzătoare, nicidecum să o numească obligatoriu într-o funcție publică anume.

Astfel, reclamanta a fost încadrată pe funcție publică teritorială de consilier juridic în cadrul UM 01434 Sibiu.

În prezentul demers judiciar reclamanta susține, în principal, în esență, că funcția publică pe care trebuia să fie încadrată este de stat, nu teritorială, și că trebuie să fie salarizată în consecință.

De lămurirea acestei chestiuni depinde soluționarea cauzei, așa cum rezultă din formulările propuse de părți pentru termenul din data de 25.11.2024.

Instanța, din oficiu, a reformulat sesizarea către Înalta Curte de Casație și Justiție, cu luarea în considerare a celor expuse de părțile litigante.

5. Față de prevederile OUG nr. 62/2024, apare irelevant dacă chestiunea de drept este sau nu nouă ori dacă a fost deja sau nu conturată o jurisprudență anume a instanțelor naționale în interpretarea și aplicarea acestor texte.

6. În urma consultării jurisprudenței instanței supreme, s-a constatat că asupra acestei probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-o hotărâre pronunțată în recurs în interesul legii.

7. Problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, consultate astăzi, 2.12.2024.

La termenul de judecată din data de 25.11.2024, pârâții au făcut referire la un recurs în interesul legii promovat recent de Curtea de Apel Alba Iulia, fără să indice, în concret, despre care sesizare este vorba.

Consultând site-ul ÎCCJ, secțiunea <https://www.iccj.ro/dosare-recursuri-in-interesul-legii-anul-2024/>, instanța constată existența dosarului nr. 2621/1/2024 privind sesizarea nr. 468/11.11.2024 formulată de Curtea de Apel Alba Iulia, dar care nu vizează chestiunea de drept propusă prin prezenta („În conformitate cu dispozițiile art. 514 Cod procedură civilă și ale art. 18 alin. 2 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești. Curtea de apel Alba Iulia, prin Hotărârea Colegiului de Conducere nr.45 din data de 24 octombrie 2024, în vederea interpretării și aplicării unitare a dispozițiilor art.612 alin. (I) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, având în vedere că, în practică, s-a constatat că nu există un punct de vedere unitar cu privire la aplicarea acestor dispoziții respectiv în ipoteza în care autoritățile și instituțiile publice nu și-au îndeplinit obligația prevăzută de art. 406 din ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul Administrativ, până la data de 01.01.2020, persoanele care ocupau posturi de natură contractuală la care se referă art. 107 Cod administrativ anterior aceste date pot dobândi calitatea de funcționar public prin transformarea postului de natură contractuală în funcție publică, ulterior dalei de 01 ianuarie 2020. De asemenea, în vederea interpretării sintagmei "se poate" din cuprinsul dispozițiilor art. 612 alin. (I) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, în practică s-a constatat că nu există un punct de vedere unitar cu privire la inițiativa transformării posturilor de natură contractuală prevăzute de art. 612 alin. (I) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul Administrativ, respectiv dacă aceasta se face din oficiu de către angajator sau se face la cererea persoanelor încadrate cu contract individual de muncă anterior dalei de 01.01.2020, a luat hotărârea de a vă sesiza cu privire la modul de interpretare a dispozițiilor legale ce au generat soluționarea în mod diferit a acestei probleme de drept.”).

II. Expunerea succintă a procesului:

Prin cererea de chemare în judecată, astfel cum a fost modificată și precizată la datele 14.2.2023, 7.3.2023 și 10.4.2023, reclamanta (...), în contradictoriu cu pârâții (...), solicită:

- obligarea pârâților la emiterea tuturor actelor administrative premergătoare modificării și înlocuirii ordinului de numire, precum și emiterea altor acte administrative în sensul stabilirii categoriei funcției publice ca funcție publică de stat, începând cu data de 20.12.2019, conform Legii-cadru nr. 153/2017 – Anexa 8, Cap. I, lit. A, pct. I, lit. d;

- obligarea pârâților la modificarea și înlocuirea funcției publice teritoriale de consilier juridic superior, clasa I, conform Legii-cadru nr. 153/2017 – Anexa 8, Cap. II, lit. A, pct. II, lit. b, în

funcție publică de stat, potrivit Legii-cadru nr. 153/2017 – Anexa 8, Cap. I, lit. A, pct. I, lit. d, începând cu data de 20.12.2019;

- obligarea pârâților la emiterea ordinului de numire a reclamantei pe funcția publică de stat, conform celor de mai sus, începând cu data de 20.12.2019, precum și la emiterea fișei postului corespunzătoare funcției publice de stat, prin înmulțirea coeficientului cu salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, cu 2350 lei, și a sumei care acoperă activitatea în locuri de muncă sub acțiunea câmpurilor electromagnetice în procent de 10%, pentru anul 2019, precum și a sporurilor, începând cu data de 20.12.2019, defalcat cu majorările salariale ulterioare aduse de actele normative până la data plății;

- obligarea pârâților la achitarea diferenței dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele datorate în considerarea funcției publice de stat, conform celor de mai sus, prin înmulțirea coeficientului cu salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, cu 2350 lei, și a sumei care acoperă activitatea în locuri de muncă sub acțiunea câmpurilor electromagnetice în procent de 10%, pentru anul 2019, precum și a sporurilor, actualizate cu dobânda legală penalizatoare și cu indicii de inflație, începând cu data de 20.12.2019 și până la plata efectivă;

- obligarea pârâților la modificarea și înlocuirea cuantumului salariului pentru funcția publică teritorială pe care o ocupă reclamanta, prin înmulțirea coeficientului cu salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, cu 2350 lei, și a sumei care acoperă activitatea în locuri de muncă sub acțiunea câmpurilor electromagnetice în procent de 10%, pentru anul 2019, precum și a sporurilor, începând cu data de 20.12.2019, defalcat cu majorările salariale ulterioare aduse de actele normative până la data plății;

- obligarea pârâților la achitarea diferenței dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele datorate în considerarea funcției publice teritoriale pe care o ocupă reclamanta, prin înmulțirea coeficientului cu salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, cu 2350 lei, și a sumei care acoperă activitatea în locuri de muncă sub acțiunea câmpurilor electromagnetice în procent de 10%, pentru anul 2019, precum și a sporurilor, începând cu data de 20.12.2019, defalcat cu majorările salariale ulterioare aduse de actele normative până la data plății, în condițiile în care au fost greșit calculate în ordinele de numire și cele ulterioare.

Prin precizările scrise din data de 3.11.2023, reclamanta a arătat că acțiunea vizează în principal funcția publică de stat, capetele de cerere privind salarizarea în considerarea funcției publice teritoriale fiind formulate în subsidiar.

Instanța constată că deși reclamanta a indicat prevederile Legii-cadru nr. 153/2017 – Anexa 8, *Cap. II*, lit. A, pct. II, lit. b, în realitate a făcut trimitere la denumiri marginale din care rezultă că s-a referit la Anexa 8, *Cap. I*, lit. A, pct. II, lit. b.

Prin *întâmpinare*, pe fondul cauzei, pârâții au arătat că funcția publică pe care reclamanta trebuie să fie încadrată este cea teritorială, cum în mod corect s-a realizat, salarizarea reclamantei fiind realizată corespunzător.

Instanța a pus în discuția părților *aplicabilitatea OUG nr. 62/2004* în litigiul dedus judecății.

Pârâții au formulat punct de vedere scris în data de 13.11.2024, identificând următoarea chestiune de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea cauzei: „Modalitatea de raportare și stabilire a nivelului de salarizare a funcțiilor publice din cadrul Ministerului Apărării Naționale, pentru personalul încadrat la op structură ce se află în subordinea unei structuri centrale, conform Legii nr. 153/2017 – Anexa VIII”. Cu toate acestea, pârâții au arătat că modul de interpretare și aplicare a dispozițiilor incidente nu comportă dificultăți, așadar a lăsat la latitudinea instanței sesizarea sau nu a Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la acest aspect.

Reclamanta a formulat note scrise în data de 25.11.2024, identificând următoarea chestiune de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea cauzei: „Dacă structurile și forțele, alături de structurile centrale ale Ministerului Apărării Naționale sunt încadrate în Armata României și acționează independent fiecare sau Ministerul Apărării Naționale acționează la nivel național prin toate structurile sale, întrucât Ministerul Apărării Naționale este organ de specialitate al administrației publice centrale (emite statele de organizare ale tuturor structurilor indiferent de locul unde acestea sunt dislocate) care conduce și desfășoară, potrivit legii, activitățile în domeniul apărării țării în condițiile art. 2 din Legea nr. 346/2006, activitatea acestuia nefiind încadrată în definiția dată de art. 5 lit. d) C. adm privind administrația publică locală, de art. 5 lit. x) C. adm.,

întrucât Ministerul Apărării Naționale nu este descentralizat (nu s-a realizat transferul de competențe administrative și financiare de la nivelul administrației publice centrale la nivelul administrației publice din unitățile administrativ-teritoriale) și de art. 5, lit. II) C.adm., întrucât acesta nu are servicii publice deconcentrate (structurile de specialitate ale ministerelor și ale altor organe de specialitate din unitățile administrativ-teritoriale ale administrației publice centrale care răspund de satisfacerea unor nevoi de interes public/general în concordanță cu obiectivele politicilor și strategiilor sectoriale ale Guvernului).” Reclamanta a lăsat însă la latitudinea instanței sesizarea sau nu a Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la acest aspect.

La termenul de judecată din data de 25.11.2024, instanța a rămas în pronunțare asupra oportunității/necesității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea unei chestiuni de drept.

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

Reclamanta funcționar public - consilier juridic în cadrul UM 01434 Sibiu susține că trebuie să ocupe o funcție publică de stat și să fie salarizată în consecință.

Aceasta arată așadar că structurile și forțele, alături de structurile centrale ale Ministerului Apărării Naționale, sunt încadrate în Armata României, ministerul acționând la nivel național prin toate structurile sale, fiind un organ de specialitate al administrației publice centrale (emite statele de organizare ale tuturor structurilor indiferent de locul unde acestea sunt dislocate), care conduce și desfășoară, potrivit legii, activitățile în domeniul apărării țării în condițiile art. 2 din Legea nr. 346/2006. Activitatea Ministerului Apărării Naționale nu este încadrată în definiția dată de art. 5 lit. d) C. adm privind administrația publică locală și de art. 5 lit. x) C. adm., întrucât Ministerul Apărării Naționale nu este descentralizat (nu s-a realizat transferul de competențe administrative și financiare de la nivelul administrației publice centrale la nivelul administrației publice din unitățile administrativ-teritoriale), respectiv de art. 5, lit. II) C.adm., întrucât acesta nu are servicii publice deconcentrate (structurile de specialitate ale ministerelor și ale altor organe de specialitate din unitățile administrativ-teritoriale ale administrației publice centrale care răspund de satisfacerea unor nevoi de interes public/general în concordanță cu obiectivele politicilor și strategiilor sectoriale ale Guvernului).

Prin urmare, afirmă reclamanta, în cazul său sunt aplicabile în materia salarizării prevederile din Anexa 8, Cap. I, lit. A, pct. I, lit. d din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, referitoare la salariile pentru administrația publică centrală, și nu cele din Anexa 8, Cap. I, lit. A, pct. II, lit. b din Legea-cadru, privitoare la salariile pentru personalul din unitățile teritoriale.

Pârâtul susține că funcția publică pe care reclamanta trebuie să fie încadrată este cea teritorială, conform prevederilor din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, salarizarea urmând a fi stabilită prin raportare la aceasta. Astfel, potrivit art. 1, Ministerul Apărării Naționale este organul de specialitate al administrației publice centrale, fiind format din structuri centrale, structuri și forțe subordonate acestora. Art. 7 al. 1 prevede care sunt structurile centrale ale Ministerului Apărării Naționale, subordonate nemijlocit ministrului apărării naționale, iar printre acestea nu se regăsește eșalonul unității militare în care este încadrată reclamanta. Comandamentul Logistic Întrunit figurează la art. 29 și art. 31 al. 1 din Capitolul V.

IV. Punctul de vedere al completului de judecată:

Art. 2, 7 al. 1 și 31 al. 1 din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale prevăd următoarele:

Art. 2:

Sistemul de structuri centrale, structuri și forțe ale Ministerului Apărării Naționale constituie Armata României, denumită în continuare armata.

Art. 7:

(1) Structurile centrale ale Ministerului Apărării Naționale, subordonate nemijlocit ministrului apărării naționale, sunt: a) Statul Major al Apărării; b) Departamentul pentru politica de apărare, planificare și relații internaționale; c) Departamentul pentru relația cu Parlamentul și calitatea vieții personalului; d) Direcția generală de informații a apărării; e) Secretariatul general; f) Direcția generală pentru armamente; g) Direcția generală management resurse umane; h)

Corpul de control și inspecție; i) Direcția generală financiar-contabilă; j) Direcția generală juridică; k) Direcția audit intern; l) Direcția domenii și infrastructuri; m) Direcția informare și relații publice; n) Direcția de prevenire și investigare a corupției și fraudelor; o) Direcția medicală.

Art. 31:

(1) Forțele pentru sprijin logistic sunt reprezentate de Comandamentul Logistic Întrunit, care are în subordine mari unități și unități logistice, structuri de sprijin de luptă și structuri de educație și instrucție.

Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, Anexa VIII - „Familia Ocupațională de Funcții Bugetare «Administrație», Cap. I, lit. A „Salarizarea funcționarilor publici” prevede, la pct. I., „Salariile pentru administrația publică centrală” (unde la lit. d sunt indicate „Funcțiile publice generale de execuție”), iar la pct. II „Salariile pentru personalul din unitățile teritoriale”, unde la lit. b sunt indicate „Funcțiile publice generale de execuție”).

Relevante sunt, de asemenea, următoarele dispoziții din Codul administrativ:

Art. 383 - Categoriile de funcții publice

(1) Funcțiile publice se clasifică după cum urmează:

c) funcții publice de stat, funcții publice teritoriale și funcții publice locale.

Art. 385 - Funcțiile publice de stat, teritoriale și locale

(1) Funcțiile publice de stat sunt funcțiile publice stabilite, potrivit legii, în cadrul ministerelor, organelor de specialitate ale administrației publice centrale, structurilor de specialitate ale Administrației Prezidențiale, structurilor de specialitate ale Parlamentului României, autorităților publice autonome prevăzute în Constituția României și altor autorități administrative autonome, precum și în cadrul structurilor autorităților judecătorești.

(2) Funcțiile publice teritoriale sunt funcțiile publice stabilite, potrivit legii, în cadrul instituției prefectului, serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale, precum și instituțiilor publice din teritoriu, aflate în subordinea/coordonarea/sub autoritatea Guvernului, a ministerelor și a celorlalte organe ale administrației publice centrale.

(3) Funcțiile publice locale sunt funcțiile publice stabilite, potrivit legii, în cadrul aparatului propriu al autorităților administrației publice locale și al instituțiilor publice subordonate acestora.

Opinia completului de judecată este în sensul că art. 2 din Legea nr. 346/2006, ce prevede că sistemul de structuri centrale, structuri și forțe ale Ministerului Apărării Naționale (printre care și forțele pentru sprijin logistic reprezentate de Comandamentul Logistic Întrunit) constituie Armata României, nu sprijină solid teza reclamantei.

Având în vedere că unitatea militată nu este enumerată de art. 7 al. 1 din Legea nr. 346/2006 printre structurile centrale ale Ministerului Apărării Naționale, subordonate nemijlocit ministrului apărării naționale, fiind reglementată de art. 31 al. 1 din legea specială drept în subordinea Comandamentului Logistic Întrunit, și ținând cont că nici Comandamentul Logistic Întrunit nu figurează în enumerarea de la art. 7 al. 1, punctul de vedere al completului este că funcționarul public încadrat în unitatea militară ocupă funcție publică teritorială, urmând a fi salarizat în consecință.

Concluzia se sprijină și pe prevederile art. 385 al. 2 ultima teză din Codul administrativ, referitoare la funcțiile publice stabilite în cadrul instituțiilor publice din teritoriu, aflate în subordinea/coordonarea/sub autoritatea ministerelor și a celorlalte organe ale administrației publice centrale, care fac vorbire despre funcții publice teritoriale.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII DISPUNE

În baza art. 1 al. 1 rap. la art. 2 al. 1 din OUG nr. 62/2024, constată admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Dacă, prin interpretarea prevederilor art. 2, art. 7 al. 1 și art. 31 al. 1 din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, funcționarul public consilier juridic din cadrul unei unități militare aflate în subordinea Comandamentului Logistic întrunit ocupă o funcție publică de stat sau teritorială și, în consecință, dacă îi sunt aplicabile prevederile din Anexa 8, Cap. I, lit. A, pct. I, lit. d sau din Anexa 8, Cap. I, lit. A, pct. II, lit. b din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice?”

Dispune suspendarea judecării conform art. 520 al. 2 Cpc.

Prezenta încheiere se transmite Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Prezenta încheiere se transmite, în copie, prin poștă electronică, și celorlalte instanțe judecătorești competente să soluționeze, în primă instanță sau în calea de atac, procese de natura prezentului litigiu.

Fără cale de atac.

Pronunțată azi, 3.12.2024, prin punerea soluției la dispoziția părților de către grefa instanței.

Președinte

(...)

Grefier

(...)